

[Munch-Petersen.]

som Skruibrækkerne nød fra Regeringens Politis Side. De socialdemokratiske Arbejdere i Aabenraa var jo nemlig blevet i høj Grad skuffet, idet de havde troet, at naar man enstemmigt vedtog en Henstilling fra Arbejderne i Aabenraa til den Regering, som de socialdemokratiske Arbejdere havde været med til at vælge, vilde Politiet blive fjernet. De blev derfor naturligvis overrasket, da de næste Dag saa, at i Stedet for fandtes der dobbelt saa meget Politis paa Stedet, som der havde været den foregaaende Dag.

Desværre lykkedes det senere at faa et nyt Hold Skruibrækkere til at optage Arbejdet. Det vakte igen en kraftig Harmen blandt Arbejderne i Aabenraa. Man søgte at tvinge Fællesorganisationens Bestyrelse til at foretage sig et eller andet. Det lykkedes Fællesorganisationens Bestyrelse ved Forhandling at trække Tiden ud Dagen igennem til en Time før Arbejdstidens Slutning paa et Tidspunkt, hvor man vidste, Skruibrækkerne var færdige med Arbejdet. Man holdt saa et Møde en Time før Arbejdstidens Slutning, det, som er blevet kaldt Generalstrejken i Aabenraa. Man sendte blot en Meddelelse ud til de forskellige Arbejdspladser om, at der holdtes et Møde, og at man altsaa godt kunde komme til dette Møde. Men Fællesorganisationens Bestyrelse paalagde ikke paa nogen Maade Arbejderne rundt omkring at komme til dette Møde.

Man havde maaske derved ventet, at ikke ret mange vilde komme; ikke desto mindre nedlagde saa godt som samtlige Arbejdere i Aabenraa Arbejdet og mødte op til Møde Kl. 4 Eftermiddag. Dette viser, at det var en Aktion, som samtlige Arbejdere i Aabenraa stod bag ved. Til Trods for den Sabotage, som man stadig kunde konstatere fra Førernes Side inden for Fællesorganisationen i Aabenraa, kunde man altsaa konstatere, at Arbejderne alle som een stod bagved, og det var dette Pres, som overhovedet fik Førerne til at vedtage at indkalde til et Møde en Time før Arbejdstidens Slutning.

Det, som skete paa Havnepladsen i Aabenraa, var altsaa Udtryk for en Massebevægelse blandt Arbejderne i Aabenraa, og det, at min Partifælle rev et Hagekorsflag i Stykker, var ogsaa noget, som Arbejderne i Aabenraa alle hilste med Begejstring som et Udtryk for den Harmen, som besjæler ikke blot disse Arbejdere, men Arbejderne Landet over mod det System, som har faaet Magten i Tyskland, og som

truer med at tage Magten i andre kapitalistiske Lande.

Der findes jo ogsaa Vedtagelser fra den internationale Arbejderbevægelses Side om, at man skal føre Kamp mod Nazismen, Vedtagelser ikke blot fra kommunistisk og fra Røde faglige Internationales Side, men ogsaa fra socialdemokratisk Side, baade fra Anden Internationale og fra Amsterdam-Internationale. Der tales der om moralsk og økonomisk Boykot mod Tyskland, og hvis man skal gennemføre en saadan moralsk og økonomisk Boykot mod Tyskland, ja, saa kan det naturligvis kun ske ved, at man boykotter Tyskland paa de Steder, hvor de tyske Varer kommer samlet, og det er netop først og fremmest de danske Havne. Det maa altsaa være Havnearbejdernes Opgave at gennemføre en saadan Parole, hvis den ikke bare skal være en Papirresolution, som man gemmer godt hen, efter at man har stemt for den ved de internationale Konferencer.

Men i Stedet viser det sig, at den danske Regering som andre kapitalistiske Regeringer gør Knæfald for Regeringen i Tyskland. Ved tidligere Lejlighed, under Finanslovdebatten, har vi været inde paa Spørgsmaalet om de tyske Flygtninges Stilling, som jeg derfor ikke behøver at komme ind paa her. Man kan ogsaa se paa de talrige Retssager, som rejses Landet over, dels paa Grundlag af de Hagekorsstrejker, der har været, hvor man søger at faa Arbejderne idømt Bøder, dels paa Grundlag af de Resolutioner, som vedtages paa Arbejdermøder Landet over, idet det efterhaanden er blevet Skik, at naar en Forsamling har vedtaget en Resolution mod det tyske Regime og indsendt den til det tyske Gesandtskab, saa modtager den Mand, som har været Dirigent ved Mødet og underskrevet Resolutionen, kort efter en Skrivelse om, at der skal rejses Tiltale mod ham for Fornærmelse af fremmed Stat.

Altsaa, man har ikke Lov til paa Møder her i Landet at udtale sig mod Regimentet i Tyskland, at nedlægge sin Opfattelse i en Resolution og indsende denne til det Sted, hvortil en saadan Resolution naturligt maa indsendes, til den, der repræsenterer den tyske Stat her i Landet. Man maa i Sandhed spørge, hvilke økonomiske Fordele den danske Regering venter at faa, hvad det er for handelsmæssige Aftaler, man haaber at opnaa, siden man i den Grad gør Knæfald for den tyske Regering.

Den tyske Regering følger ikke selv de internationale Retsregler. Der er Eksempler paa, at man i Tyskland har aabnet